

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 września 2012 r.
— Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-355/10) ⁽¹⁾

(Kodeks graniczny Schengen — Decyzja 2010/252/UE — Ochrona morskich granic zewnętrznych — Wprowadzenie dodatkowych szczegółowych zasad ochrony granic — Uprawnienia wykonawcze Komisji — Zakres — Żądanie stwierdzenia nieważności)

(2012/C 331/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Dean, A. Auersperger Matić i K. Bradley, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: Z. Kupčová i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. O'Reilly i M. Wilderspin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r. uzupełniającej kodeks graniczny Schengen w odniesieniu do ochrony granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 111, s. 20) — Warunki uzupełniające dotyczące ochrony — Wprowadzenie norm wykraczających poza zakres uprawnień wykonawczych Rady

Sentencja

- 1) Decyzja Rady 2010/252/UE z dnia 26 kwietnia 2010 r. uzupełniająca kodeks graniczny Schengen w odniesieniu do ochrony granic morskich w kontekście współpracy operacyjnej koordynowanej przez Europejską Agencję ds. Zarządzania Współpracą Operacyjną na Granicach Zewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej jest nieważna
- 2) Skutki decyzji 2010/252 pozostają w mocy do dnia wejścia w życie, w rozsądnym terminie, nowego uregulowania.

3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

4) Komisja Europejska pokrywa swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 września 2012 r.
— Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-490/10) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie (UE, Euratom) nr 617/2010 — Zgłaszanie Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej — Wybór podstawy prawnej — Artykuł 337 TFUE i art. 187 EWEA — Artykuł 194 TFUE)

(2012/C 331/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm i A. Lo Monaco, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i O. Beynet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 736/96 (Dz.U. L 180, s. 7) — Wybór dwóch podstaw prawnych, z art. 337 TFUE i art. 187 EWEA — Przepisy objęte zakresem szczególnych uprawnień Unii w dziedzinie energetyki i wymagające jednej podstawy prawnej, z art. 194 TFUE

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 736/96.
- 2) Skutki rozporządzenia nr 617/2010 zostają utrzymane do czasu wejścia w życie w rozsądnym terminie nowego rozporządzenia wydanego na właściwej podstawie prawnej, tj. na podstawie art. 194 ust. 2 TFUE.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez Republikę Francuską i Komisję Europejską.
- 4) Republika Francuska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 13 z 15.01.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Deutsches Weintor eG przeciwko Land Rheinland-Pfalz

(Sprawa C-544/10) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Zbliżanie ustawodawstw — Zdrowie publiczne — Informowanie i ochrona konsumentów — Etykietowanie i prezentacja środków spożywczych — Pojęcia „oświadczeń żywieniowych” i „zdrowotnych” — Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 — Określenie wina jako „lekkostrawnego” — Wskazanie zredukowanego stopnia kwasowości — Napoje o zawartości alkoholu większej niż 1,2% objętości — Zakaz używania oświadczeń zdrowotnych — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 15 ust. 1 — Wolność wyboru zawodu — Artykuł 16 — Wolność prowadzenia działalności gospodarczej — Zgodność)

(2012/C 331/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsches Weintor eG

Strona pozwana: Land Rheinland-Pfalz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego — Bundesverwaltungsgericht — Wykładnia art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE

w związku z art. 15 ust. 1 i art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 4 ust. 3 w związku z art. 2 ust. 2 pkt 5 lub art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9), po zmianach wprowadzonych w drodze rozporządzenia Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16) — Określenie wina jako lekkostrawnego ze wskazaniem na zredukowany stopień jego kwasowości — Zakaz używania oświadczeń zdrowotnych w odniesieniu do napojów o zawartości alkoholu większej niż 1,2% objętości — Pojęcie „oświadczeń zdrowotnych”

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, po zmianach wprowadzonych ostatnio w drodze rozporządzenia Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy dokonywać w ten sposób, iż pojęcie „oświadczenie zdrowotne” obejmuje określenie takie jak „lekkostrawne” występujące w związku z informacją o niskiej zawartości substancji uznawanych przez licznych konsumentów za szkodliwe.
- 2) Nałożony na producenta albo dystrybutora wina w rozporządzeniu 1924/2006, zmienionym rozporządzeniem nr 116/2010, bezwzględny zakaz używania oświadczenia zdrowotnego takiego rodzaju jak to sporne przed sądem krajowym — nawet jeśli to oświadczenie jest samo w sobie prawdziwe — jest zgodny z art. 6 ust. 1 akapit pierwszy TUE.

(¹) Dz.U. C 72 z 5.3.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — Trade Agency Ltd przeciwko Seramico Investments Ltd

(Sprawa C-619/10) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Wykonanie — Podstawy zaskarżenia — Brak doręczenia dokumentu wszczynającego postępowanie — Kontrola przez właściwy sąd — Zakres — Znaczenie informacji zawartych w zaświadczeniu — Naruszenie porządku publicznego — Orzeczenie sądowe bez uzasadnienia)

(2012/C 331/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts